Hunt karja ni ei
– Seda ütelles heidab karjane magama. Hunt tuleb peidust välja ja võib ühe lamba ära; noor hanab aukuma; karjane tõttub üles ja loobib lambaid ja ütleb (kaas nagu ei märganks ta lamba ära raadumist) näed nüüd. Nii läheb, laulmine ja lammaste ära varastamine jeni; nii nüüd lambad otsas on.
Siis alles märkab karjane lammaste ära raadumist ja läheb üles käeraga otsima, ise laulab:
Siit on läinnu pirgu jälle
Läbi paju pargi jälle
Weri on tilkunu siit pääle
Pudunu puil raanikuus
Siis lahab karjane kellegi juurde ja küsib: „Kere! Kere! kas sina mu lambaid nõed? Hüüatab vastab, et nõuab. Karjane lahab tõise juurde ja saab jälle selle sama vastuse. Siis läheb ta kunti juurde, aga kunt vastab ka nii: ei noel. Karjane nüüd: „kas kahku võib. „mis sul taga sellal näbi=jes?
k.: kaewa kekerje
K.: ei silmärje

k.: „kaewa kekerje.
K.: „ei näärsaje?
k.: „raud ronnaje.
K.: „ei näraje?
k.: „kaw kätte nooguje.
K.: „kas kutsu võib?
k.: „võib küll.
Karjane kutsub: „killi! killi! killi!... kutsub kaks punkti ära, kellegi ei tule roomu kutsub kalmanka norra, siis lahkavad kõik lambad ükshe korraga häälitsemaga „määä-ä—! ja joarjevad kunti taga välja.
Siis normab noer kunti nallale ja nad hamnavad purelema, nii nad küni alga ära on purelnud, siis võetakse kepp ja hoitakse ülewe; ja lastakse kunti koera sargi mööda kepist üle naarata.
Kumb neist ilusasti üle kepi nargab, see on võitja (millest inna alustanoer jõab.) Ja karjane lammastega peab ka üle kepi nargama; nüüd ilusasti üle nargab, nii et kepis ninili puutu see on ilma viigata ja ära.